

Dames en heren, meisjes en jongens,

Graag heet ik u van harte welkom op deze nieuwjaarsbijeenkomst van de gemeente Ridderkerk.

U ben gewend van ons een cadeautje, een aandenken te krijgen tijdens de nieuwjaarsreceptie. Op een goede dag kwam Marcel Geraeds, dirigent van het Symfonieorkest, op bezoek bij Henk Dokter, o.a. onze wethouder Cultuur. De wethouder dacht nog: "Die komt de bezuinigingen van tafel praten." Niks was minder waar. Natuurlijk, vervelend die bezuinigingen, maar soms is het gewoon niet anders!

"Kan het Symfonieorkest iets terug doen voor Ridderkerk?", was de vraag. En eigenlijk ging het met Annemarie Pos van Balletstudio Violetta precies zo.

Dit optreden is daarvan het resultaat. En het is daarmee uw cadeautje van dit jaar. Neem het mee in uw hart.

Het is goed om elkaar bij het begin van een nieuw jaar te ontmoeten, elkaar de hand te geven en even stil te staan bij een paar dingen. Nederland heet in crisis te zijn, maar ik wens iedereen ook wat relativiseringsvermogen, wat lichtvoetigheid toe. Want er zijn niet alleen bedreigingen, maar ook heel veel kansen en uitdagingen.

Om met de actualiteit van vandaag te beginnen. De jaarwisseling is in Ridderkerk eigenlijk heel goed verlopen. Een enkel incident, een enkel brandje te blussen. Wat vernielingen ook. Dat is heel vervelend, en we zullen zeker proberen de schade op de daders te verhalen.

Maar over het algemeen was oud en nieuw een prachtig feest.

Voor de zesde keer zijn vuurwerkvrije gebieden aangewezen. Dat middel blijkt nog steeds nuttig te zijn. En ook het uitreiken van de gele vuilniszakken, waarin de mensen hun eigen vuurwerkafval konden doen heeft goed gewerkt. Onze mensen van de buitendienst zeggen dat ze de gemeente nog nooit zo schoon hebben aangetroffen na oud en nieuw! Hulde!

Alle werkers, politie, brandweer, hulpdiensten, jongerenwerkers, particuliere beveiligers en ook onze eigen medewerkers, verdienen weer een grote pluim voor hun inzet.

Het was de eerste keer dat mijn man en ik oud en nieuw doorbrachten in ons nieuwe huis in Ridderkerk. Wij hebben nog nooit in ons leven zoiets gezien. De hemel was helemaal gevuld met het prachtigste vuurwerk. Overweldigend! Ik wist echt niet dat Ridderkerk dat ook in zich had!

Ook in het nieuwe jaar gaan we de strijd aan tegen criminaliteit en overlast. Overvallen, zoals vlak voor Kerst aan de Geerlaan, tot twee keer aan toe - dat willen we niet in Ridderkerk, dat hoort hier niet.

Los van de financiële schade, dat al erg genoeg is, is de beschadiging die de mensen persoonlijk is toegebracht nog vele malen ernstiger. Wij wensen alle betrokken heel veel sterkte.

En als er mobiele camera's nodig zijn om dit soort ellende een halt toe te roepen, dan zetten we die neer. En als het even kan, pakken we de daders.

Ik heb mij er van overtuigd dat de politie er bovenop zit. Met die mobiele camera, en extra surveillances juist 's morgens vroeg en in de namiddag als het donker is proberen we ook alles te doen aan preventie.

Dames en heren,

Nederland is in crisisstemming. Maar ik ben niet van plan daar een schepje bovenop te doen.

Want crisis is een relatief begrip.

Iedereen praat over crisis, maar uit onderzoek blijkt dat de gemiddelde Nederlander nog steeds uiterst tevreden is met zijn of haar eigen leven. Nederland staat op de tiende plaats van gelukkigste landen ter wereld. Ondanks alle onheilstijdingen heeft de gemiddelde Nederlander het op één na hoogste inkomen van de 27 landen van de Europese Unie. We kennen - in Europees verband bekeken - nog steeds een uitzonderlijk lage werkloosheid, ook onder jongeren. En ons pensioenstelsel wordt als het beste ter wereld beschouwd. In ieder geval door Maarten van Rossum, toch anders ook niet het zonnetje in huis!

Wel eens goed om te bedenken met de sombere berichten van vorige week over de dekkingsgraad en zo in het achterhoofd.

Natuurlijk, er zijn zorgen en problemen. Nederland heeft veel buitenland, om maar eens wat te noemen, en is voor zijn economische activiteiten en welvaart sterk op dat buitenland aangewezen. Dus wat er in de rest van Europa en de wereld gebeurt, raakt ons meteen.

Zo'n realist ben ik ook.

Maar we mogen niet vergeten ook onze zegeningen te tellen. Want die zegeningen zijn er nog steeds, ook, en misschien wel vooral in Ridderkerk.

Ik ben nu ruim een jaar uw burgemeester.

En wat meteen opvalt: Ridderkerk heeft veel kwaliteiten. De saamhorigheid bijvoorbeeld, in alle geledingen. Iedereen in Ridderkerk is wel ergens bij aangesloten. En als er nood aan de man of vrouw is, staan Ridderkerkers klaar om elkaar te hulp te schieten.

Neem nou zo'n project als buurtpreventie in Bolnes, Oost en nu ook Drievliet.

Wat Toon Huizer en al die andere hardwerkende vrijwilligers voor elkaar hebben gekregen, dwingt respect af. Daarom wordt ook in het buitenland nieuwsgierig naar dit Ridderkerkse succesverhaal gekeken. Toon Huizer is naar Engeland geweest en er komt zelfs een Britse minister naar onze gemeente om te kijken hoe wij dat hier doen.

De gemeente ondersteunt het buurtpreventieproject natuurlijk van harte, maar het zijn de vrijwilligers, gewone inwoners van Ridderkerk, die het doen, avond aan avond, belangeloos!

Dat zie je op meer terreinen. De ijsbaan hier voor onze deur bijvoorbeeld. Die staat er toch maar mooi, dankzij Sport en Welzijn en alle sponsors. En wat een prachtige inzet van die bijna zeventig vrijwilligers waaronder de altijd actieve Ruud Scheenjes.

Ik noem als derde voorbeeld het beroemde vakantie-evenement 3x2. Zo'n indrukwekkende stoet keurig fietsende kinderen, zo'n twee kilometer lang, dat zie je toch nergens!

Ik heb mijn vakantie graag opgeschort om de jurering van die prachtig versierde fietsen te kunnen doen.

En weer: petje af voor al die vrijwilligers, die hun vrije tijd belangeloos opofferen voor zo'n geweldig evenement.

De intocht van Sinterklaas was ook zoiets. Zoveel blij gezichten bij de boot. Ik weet het zeker, dit was geen hulpsint, maar de enige echte Sinterklaas die daar aankwam. Het was één groot feest. Mede dankzij de geweldige inzet van Wijnand Punt en Alie van der Poel.

Ik heb nu wat namen genoemd van mensen die ik met enige regelmaat tegenkom. Mensen die er alles aan doen om allerlei activiteiten van de grond te krijgen en goed te laten verlopen. Het zijn van die activiteiten die Ridderkerk tot zo'n leuke samenleving maken.

Het is natuurlijk bloedlink om maar een paar namen te noemen, maar zij staan voor al die honderden vrijwilligers die ik ook had kunnen noemen. Zij verdienen van ons allemaal het grootste

respect.

Nog even iets over het gedoe rondom vergunningen.

Wij hebben in het Regionaal College regiobrede afspraken gemaakt over de manier waarop we voortaan evenementen willen organiseren. Incidenten in het verleden vormen helaas de basis voor aanscherping van het beleid. Die nieuwe, verscherpte spelregels over toezicht en veiligheid zijn er niet om evenementen dwars te zitten, wel om ze veiliger te maken en om de capaciteit van de politie evenwichtig te kunnen verdelen. Dat is voor sommigen misschien even wennen.

We gaan er ook dit jaar veel aandacht aan besteden. Ik weet zeker dat we gezamenlijk vorm en inhoud kunnen geven aan een veilig, maar ook bruisend Ridderkerk.

Het goede nieuws is, dat we tot nu toe altijd een oplossing hebben weten te vinden om de nieuwe regels toe te passen in de Ridderkerkse situatie.

Dames en heren,

Daar net plaatste ik wat relativerende opmerkingen over de crisissfeer in ons land. Maar ik zal de laatste zijn om weg te wuiven dat het huidige economische tij ook zijn slachtoffers kent.

Het woord 'armoede' mogen we kennelijk niet in de mond nemen. Maar de cijfers zijn duidelijk: het aantal mensen dat onder de armoedegrens leeft en moet rondkomen van minder dan 998 euro per maand, zal eind 2012 1,1 miljoen bedragen. Dat aantal stijgt dus. Ook hier in Ridderkerk.

Natuurlijk, armoede in Nederland is wat anders dan armoede in bijvoorbeeld Burundi, Congo of Niger, die tot de armste landen ter wereld behoren. Maar net als crisis is ook armoede een relatief begrip.

Volle etalages, maar er alleen maar langs kunnen lopen. Elke ouder wil die mooie dingen ook voor zijn kind. U kunt zich voorstellen hoe groot de druk is in een gezin dat afhankelijk is van de voedselbank. En wat de redenen daarvoor ook zijn, een kind heeft daar in ieder geval nooit schuld aan, maar is wel als eerste de dupe van armoede: uitsluiting, uitgesloten zijn om mee te doen, dat is de grootste bedreiging: geen sportvereniging, geen muziekschool, zelfs het schoolreisje is eigenlijk al te duur. Ook dat noem ik armoede. Armoede in de Nederlandse verhoudingen.

In Haagse termen heet het dan dat een gezin een laag inkomen heeft. Ik noem het gewoon armoede. Iedereen vindt natuurlijk dat de voedselbank er niet zou moeten zijn. De realiteit is anders. Als gemeente hebben we daarin een taak. Maar ook als samenleving. Ook op dat front genoeg werk aan de winkel in 2012.

Voor Ridderkerk heb ik daar een goed gevoel bij. Mensen in deze gemeente kijken naar elkaar om. Een helpende hand is altijd dichtbij. Vrijwilligers zijn overal actief, verenigingen zijn er op alle gebied, en vergeet ook de belangrijke rol niet die de kerken in onze gemeenschap vervullen.

Dat is het dorpse karakter waar we trots op kunnen zijn en dat moeten we koesteren. Samen werken aan een goede leefomgeving, een schoner milieu, werk voor iedereen die kan werken, en strijden tegen armoede en uitsluiting, inhoud geven aan het begrip solidariteit.

Die identiteit van Ridderkerk, die is het waard om te behouden en te versterken. Daar knokken we voor.

Binnen Ridderkerk maar ook samen met onze buurgemeenten Barendrecht en Albrandswaard.

De burgemeesters van deze BAR-gemeenten stelden zich onlangs de vraag: wat is het nou dat ons bindt, waar liggen onze overeenkomsten en gemeenschappelijke belangen? Natuurlijk snapt iedereen dat het slim is om samen te werken, maar wat is het nou werkelijk dat ons bindt?

Het antwoord dat we formuleerden, was helder. De identiteit die ik zojuist beschreef, de grote bereidheid onder de inwoners om dingen voor elkaar te krijgen, te werken aan saamhorigheid, de kleinschaligheid: dat zijn dingen die in alle drie gemeenten het verdedigen waard zijn. Dat kunnen we het beste als zelfstandige gemeenten. En die zelfstandigheid kunnen we het beste veiligstellen door goed samen te werken met onze burens. Er staat te veel op het spel om dat niet te doen. Resultaten zijn er al, het komend jaar heeft nog veel meer in petto. Wat mij betreft, gaan we ervoor, als drie burgemeesters, schouder aan schouder.

Dames en heren,

U hebt het begrepen: ik doe dus niet mee aan het verspreiden van somberheid. Ik wil realistisch zijn, een beetje lichtvoetig misschien, maar vooral zie ik voor iedereen kansen en uitdagingen, want samen zijn we sterk, en daar zijn we heel goed in in Ridderkerk.

Ik wens u namens het gemeentebestuur een mooi, gezond, gelukkig en inspirerend 2012 toe!

Dank u wel.

Anny Attema, burgemeester van Ridderkerk.